

عنوان مقاله:

تضمینات شروط غیر منصفانه در قراردادهای الحاقی؛ با مطالعه در نظام حقوقی ایران و انگلستان

محل انتشار:

فصلنامه علمی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی اکبر گروسی - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق خصوصی واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمد رضا پیرهادی - استادیار گروه حقوق خصوصی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. نویسنده مسئول

خلاصه مقاله:

قرارداد الحاقی یکی از انواع قراردادهاست که یکی از طرفین آن با تکیه بر موقعیت برتر خویش هر نوع شرطی را لازم بداند، در قرارداد می گنجانند. در این نوع قراردادها، طرف قوی یک ایجاب از پیش ساخته کامل و غیر قابل تغییر را انشاء نموده و طرف مقابل ناچار از پذیرش این نظم از پیش تعیین شده، بدون هیچ گونه حقی در تغییر یا تعدیل مفاد قرارداد است. این نابرابری معنادار، طرف ضعیف را با چالش جدی مواجه می کند و با انصاف و روح عدالت ناسازگار است. اگر چه اصولاً انعقاد قرارداد الحاقی مبتنی بر اصل حاکمیت اراده و رهاورد غیرقابل انکارش یعنی "آزادی قراردادی" است اما امروزه اصل مذکور در نظام حقوقی ایران و انگلستان مانند بیشتر نظام های حقوقی دنیا، رویه سابق خود را از دست داده به نحوی که پیش بینی و اعمال شروط غیرمنصفانه در قراردادهای الحاقی را با محدودیت هایی مواجه نموده است. مقاله پژوهشی حاضر با روش تحلیلی و توصیفی، با مطالعه تطبیقی تضمینات مقابله با شروط غیر منصفانه در قراردادهای الحاقی در ایران و انگلستان را مورد بررسی قرار داده است. نتایج تحقیق موید راهکارهایی نظیر اعلام بی اعتباری و عدم پذیرش، حذف، تعدیل شروط و در مواردی بطلان قرارداد به مثابه تضمینات مقابله با غیر منصفانگی قرارداد الحاقی در دو نظام حقوقی مورد بحث است.

کلمات کلیدی:

قراردادهای الحاقی، شروط غیرمنصفانه، حقوق ایران، حقوق انگلیس، ضمانت اجراها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734811>

